

I P O T O P A I

Napsal: HENRYK SIEMKIEWICZ Velký historický román.

— Připravte jenom kozičky, čapky a prosté šavle, neboť hned pojedeme. A povzte synáčkům a čeledi, kdo jsem, jak se jmenuji a že s koni jedu, a vy že jste najati ku pomoci. Rychle!

Starý spěšně se obrátil ke dvěřím, a pan Ondřej ještě řekl:

— A nikdo mne nebude nazývat milostí, ani komandantem, ani plukovníkem, jenom vašností a Babiničem.

Kiemič odešel a za hodinu už všichni seděli na koních, připraveni na cestu.

Pan Kmitie oděný v šedý šat a čapku s vypelchaným beránkem, s obzvazkem na tváři, jako by po hospodské práci, s též byl k poznání. Vyhlízel skutečně jako nepatrný šlechtic, který jezdí z trhu na trh. Obklopovali ho lidé podobně odění, ozbrojení prostými šavlemi a dlouhými biči k pohánění koní i k chytání koní rozběhlých.

Vojáci pohlíželi s podivením na svého plukovníka, pronášejíce po tichu o něm své poznámky. Divno jim bylo, proč je nyní panem Babiničem a nikoli již Kmitieem, a že mu mají říkati jenom "vašností." Nevěste krčil rameny starý Soroka, který hleděl na druhdy hrozného plukovníka jako na teré, zahučel k Bilousovi:

— Já snad to "vašností" z hrdla nedostanu. Ať mne zabije, ale já po staru mu budu říkat, jak se patří.

— Rozkaz je rozkaz! odpověděl Bilousovi. Ale plukovník se změnil ukrutně.

A vojáci nevěděli, že se v panu Ondřejovi změnila duše rovněž tak, jako zevní podoba jeho.

— Ku předu! vykřiknul pan Babinič.

Biče zapráskaly, jezci obklopili stádo koní a rozjeli se ku předu.

IV.

Jedouce po hranici mezi vojvodstvím Trockým a Prusí, brali se obšírnými lesy a bezcestím, toliko Kiemičům známým, až dospěli do Prus, do Lengu, čili jak starý Kiemič říkal, do Elku, kdež zvěděli mnoho novin o věcech veřejných od šlecht, která tam před Švédy se utdla pot moc kurfirista i se ženami, dětmi, i se svým majetkem.

Leng vyhlížel jako tábor. Bylo by se mohlo míti za to, že se tam nějaký sněmk koná. Šlechta pila v krémách pruské pivo, rozprávěla, a stále někdo noviny přinášel. Nevyptávají se po něm, stále jenom uší pozorně nastávají, dověděl se pan Babinič, že Prusy královské a bohatá města v nich prohlásily se pro Jana Kazimíra, a že už s kurfirstem o tom dohodnutí bylo učiněno, aby se s nimi společně proti každému nepříteli bránili. Vyprávěno však, že přes toto dohodnutí znamenitější města nechtěla přijati posádky kurfirstovy, obávající se, aby kníže, usadiv se v nich s ozbrojenou mocí, nechtěl je potom na vždy zabrat, anebo aby v rozhodné chvíli zrádně se Švédy se nespojil, k čemuž vrozená chytrost ho schopným činila.

Šlechta mrzela se na tuto nedůvěru měšťanů, ale pan Ondřej, znalý praktiky radzivilovské a kurfirstem, kousal se jenom do jazyka, aby neřekl vše, co mu bylo známo. Zdržovalo ho od toho pomyšlení, že je nebezpečno mluvit hlasitě v Prusích o kurfirstovi, a pak že osudnému šlechtici, který s koni na trh přijel, neslučuje se pouštět se do spleťkých otázek politických, nad nimiž si nezhohlejší státnici marně hlavy lámali.

Prodávše několik párů koní a koupivše hned jiné, jel dále podél pruských hranic, ale už po silnici vedoucí z Lengu do Šeučína, ležícího v samém rohu vojvodstva mazovského mezi Prusí a jedné z vojvodství podléských s druhou stranou. Do Šeučína nechtěl však pan Ondřej jeti, a to z té příčiny, že se dověděl, že v městě tom je posádka konfederátů, a to zrovna prapor, v němž je vůdce pan Volodyjovskij.

Patrně musel se pan Volodyjovskij bráti více méně touze cestou, kterou nyní jel pan Kmitie, i zastavil se v Šeučíně buď na krátký odpočinek před samou hranicí podléskou, buď na delší pobyt, jelikož zde bylo snáz o výživu lidí

i koní, než na velmi vybrakovaném Podlesí. Ale pan Kmitie nechtěl se nyní potkati se slavným plukovníkem, neboť soudil, že nemaje jiných důkazů kromě slov, nedovede ho přesvědčiti o svém obrácení a o upřímnosti svých úmyslů. — Proto asi na dvě míle od Šeučína poručil obrátiti na stranu Vonsoši, na západ. Pokud šlo o list, který měl pro pana Volodyjovského, umínil si, že ho pošle při nejbližší příležitosti. Nedojeví do Vonsoše, ale zastavili se v krémě při cestě, kteréž "Pokřik" říkali, a rozložili se na nocleh, kterýž sliboval býti pohodlným, neboť v krémě kromě krémáče Prusa nikoho nebylo.

Leč sotva Kmitie s třemi Keimilii a se Sorokou k večeru zasedli, ozval se z vení ráčot kol a dusot koňských kopyt. Jelikož slunce ještě nezapadlo, šel se Kmitie podívati, kdo přijíždí, neboť byl zvědav, není-li to hlídka švédská; ale místo Švédů ušel kočár a za ním dva vozy a kolem ozbrojenou čeleď.

Na první pohled bylo lze poznati, že přijíždí nějaký hodnostář. — Do kočáru zapřazeni byli čtyři koně, dobré, pruské, silných kostí. — Sluha seděl na náručním koni a držel na smyčce dva pěkné psy, kteří seděli na kozlíku, a vedle vozu jel hajduček uherským krojem oděný. Na zadním sedadle seděl pán, ve svrchním oděvu kožešinovém bez rukávů, s patami zlačenými knoflíky a sponami.

V zadu jely dva vozy důkladně naložené, a při každém jeli čtyři lidé ozbrojení šavlemi a pistolemi. — Sám pán byl člověk velmi mladý. Ač hodnostář, byl asi dvacetiletý. Tvář měl plnou, červenou, a na celé postavě bylo znáti, že pro sebe jídla nelitoval.

Když kočár zastavil, skočil hajduček, aby pánu ruku podal a při sestoupení pomohl, a pán užřev Kmitiee stojícího na prahu, kývnul rukavicí a zvolal: — Zdráv buďte, příteli!

Kmitie, místo aby se přiblížil, couvnul do krémy, neboť náhle zlost se ho zmocnila. Nevykl ještě ani na svůj šedý šat, ani na to, aby na něho kývali rukavicí. — Vrátil se utdla za stolem a dal se opět do jídla.

Neznámý pán vešel hned za ním. Vešed přímhouřil oči, neboť v jizbě bylo šero, hořel na krbu veliký oheň.

— A proč nikdo nevyechází, když přijíždím? řekl neznámý pán. — Protože krémář šel do komory, — odpověděl Kmitie — a my jsme pocestní jako vaše milost. — Děkuji za vysvětlení. A já eí pocestní?

— Šlechtie s koni jedoucí. — A pravdř? Jsou také šlechtieci? — Chudí lidé, ale šlechtie. — Tedy šolem, moji panáčkové! Kam vás Bůh provází?

— Z trhu na trh, abychom se koni zbyli. — Jestli zde na noc zůstanete, tedy zítra se podívám, a snad také něco vyběru. Prozatím dovolte mi přisednouti ke stolu.

Neznámý pán ptal se sice, jestli mu přisednouti dovolí, ale takovým tonem, jako by tím zcela byl jist, a také se nemýlil, neboť mladý kočár odpovídal zdvořile: — Prosím, ač nemáme nař pozvati, můžeme jen hrachem a klobásou častovati.

— Mám sice v zásobě lepší věci než to, odpověděl nikoli bez pychy mladý pán, ale mám vojenské chutě a klobásu s hrachem, dobře podlitou, nade všecko kladu.

To řka (a mluvil velmi zvolna, ač pohlízel bystře a rozumně) zasedl na lavici, a když Kmitie ušedl dál, aby mu učinil pohodlné místo, dodal laskavě:

— Prosím, prosím, nečtíte si nepohodlí, pane. Na cestách se na hodnost nedbá, a kdyby mne i loktem se dotknul, proto mi koruna s hlavy nespadne.

Kmitie, jenž přistřelil neznámému mísku s hrachem a kterýž, jak už pověděno, ještě nepřivýknul na podobné zacházení, byl by zcela jistě mísku rozbil o hlavu nadutého mladíka, kdyby v nadutosti té nebylo něco, co bavilo pana Ondřejce: nyní netoliko ze vnitřní hnutí své sadřel, ale usmlál se a řekl:

— Takové jsou teď časy, vaše milosti — že i s nejvyšších hlav koruny padají: exemplum náš

král Jan Kazimír, který podle práva dvě koruny nositi má, ale nemá žádné z nich — leda trnovou.

Neznámý bystře pohlídl na Kmitie, načel si vzdychnul a řekl: — Takové jsou teď časy, že lépe o tom nemluví, leda se soudruhy.

Po chvíli dodal: — Ale dobře jste to řekl, sloužil jste asi někde u dvorů při vzdělaných lidech, neboť váš způsob řeči jest vyšší, než na jaký vaše zaměstnání ukazuje.

— Otíraje se mezi lidmi slyšel jsem to i ono, ale nesloužil jsem. — Odkud jste, prosím, rodem? — Ze zástěnků, z vojvodství trockého.

— Nezáleží na tom, že jste ze zástěnků, jen když jste šlechtie, to je hlavní věc. A co je slyšeti na Litvě? — Jako za stara, zrádců není nedostatku.

— Zrádců, pravíte, pane? A kdo, prosím, jsou zrádci? — Ti, kteří od krále a od Republiky odpadli.

— A jak se vede knížeti vojvodovi volenskému? — Chorý je; dech mu vypovídá.

— Dejž mu Bůh zdraví, vzácný je to pán! — Švédům vzácný, neboť jim vrata do kořán otevřel.

— Tedy nejste — jak vidím — jeho straníčkem? — Kmitie postřehl, že neznámý předstíraje dobrodušné vypyťování, ho zkoumá.

— Co mi na tom záleží! odpověděl — ať na to jiní myslí. Já mám jen strach, aby mi Švédové koně v rekvisicii nevezli.

— Měli jste je jinde odbytí. Na Podlesí stojí dle všeho ty prapory, které se proti hetmanovi spikly a které patrně nemají koní nazbyt. — To nevím, neboť jsem mezi nimi nebýval, ač mi jakýs pán, jenž tudy jel, pro jednoho z jejich plukovníků psaní odevzdal, abych ho při příležitosti dodal.

— Jak vám onen pán mohl list svědčiti, když na Podlesí nejedete? — Prostě proto, že ve Šeučíně stojí prapor konfederátů; onen pán řekl mi: buď sám list dodáte, nebo se příležitost nahodí, vždyť kolem Šeučína jedete.

— A to se dobře hodí, já právě jedu do Šeučína. — Vaše milost také před Švédy utíká? — Neznámý pán na místo odpovědi pohlídl na Kmitie a zeptal se lhotejně:

— Proč, pane, říkáte t a k é, když sám netoliko neutkáte před Švédy, ale mezi ně jedete a koně jim prodávati budete, jestli vám je násilím nevezmou.

Kmitie pokrčil rameny. — Rekl jsem t a k é, protože jsem v Lengu viděl mnoho šlechticů, která před Švédy utíkala, a co mne se týká, kdyby jim všichni sloužiti chtěli jako já, myslím, že by tu dlouho místa nezahřívali.

— A nebojíte se to říci? zeptal se neznámý. — Nebojím, neboť nejsem bázlivý, a pak vy ráčíte do Šeučína jeti a tam na té straně všichni tak mluví, jak myslí, a dej Bůh, aby co nejdříve od řeči k skutkům došlo.

— Vidím, že jste nad svůj stav bystrý člověk i opakoval neznámý. Ale když jste tak proti Švédům zaujat, proč od těch praporů, jež se proti hetmanovi spikly, odcházíte? Spikly se proto, že jim byl zadržán zold nebo ze svévolí?

— Nikoli; ale proto, že hetmanovi a Švédům sloužiti nechtěly. — Lépe by bylo vojáčkům těm nebohým, kdyby byli pod hetmanem zůstali, a přece raději se stali spiklenci, raději se vydali hlada, než by proti králi pracovali. Že mezi nimi a Švédy dojde k boji, je jisto, a snad by k němu již bylo došlo, kdyby toho nebylo, že Švédové do kouta toho ještě nezašli. — Počkejte, zalezou sem, setkají se, a pak uvidíte!

— Tak také i já myslím, že tu co nejdříve vojna nastane! řekl Kmitie.

— Nuže, jestli tak myslíte a máte k Švédům opravdový odpor (což vám z očí hledí, že pravdu mluvíte, vnu — význam se v tom) — proč se tedy ku vzácným těm vojínům nepřidáváte? Jedete, pane, z těch stran, ve kterých ještě Švédové dobře nepoznali, ale ti, kdo poznali, žhavými slzami plácou. Ve Velkopolsce, která se jim dobrovolně poddala, šlechtě téžce ubližují, rabují, rekvirují co mohou

— bčou... A zde nevedou si lépe. Generál Štenbok vydal manifest, aby každý klidně doma seděl, že šetřiti budou jeho majetku. Ale kdež pak. Generál máni, a velitelé mění, a tak není nikdo jist tím, co mu štěstí dalo. Ale každý se chce z toho těšit, co získal, a chce, aby v pokoji užil, čeho nabyl. A tu přijde leccjaký obejda a "dej!" Nedáš-li, najdou si příčinu aby té všeho zbavili, anebo nehledajíce viny, prostě hlavu utnou. Nejedem již hořce pláče, vzpomínaje bývalého pána, všichni v tisi své stále ku konfederátům pohlížejí, nepřijde-li z jejich rukou vlasti a občannám záchrana a spása. — Vaše milost — řekl Kmitie — vidím, nepřeje Švédům víc než já.

Neznámý pán se nikoliv beze strachu ohlédl vůkol, ale upokojiv se pokračoval: — Přejí jim, aby je mor zachvátil, a před vámi to neukřívám — vida, že jste poctivý — a kdybyste i nebyl poctivým, nesvážete mne a Švédům neodvedete, proto že se nedám, maže ozbrojenou čeleď a šavli po boku.

— Můžete být jist, že to ne učiním, naopak líbí se mi vaše smělost. Také to se mi líbí, že jste neváhal zůstaviti majetek svůj, na němž se nepřítel mstíti neobmešká. Je velmi chvalitebná taková láska k otčině.

Kmitie mimovolně počal mluvití blahovolným tonem jako představený k podřízení, nebudaje, že by se slova taková mohla zdáti podivným v ústech šlechtie-konáře, ale mladý pán si tonu toho nepovšimnul, neboť chytře zamžoural očima a odpověděl: — Což pak jsem hloupý? U mne je prvním pravidlem, abych o své nepřítel, neboť to, co Bůh dal, sluší šetřiti. Seděl jsem tise až do vymáčení, až do prodeje. Teprve když jsem celou sklizeň do Prus prodal, jakož i inventáre a všeliký majetek, pomyslil jsem si: "je čas na cestu!" Ať se mi nyní mstí! Ať vezmou, co se jim zlíbí — mohou-li.

— Zůstavil jste jim zajisté půdu, stavení. — Ach, já jen starostenství vonsošské v nájmou držím od vojvody mazovského, a právě mi kontrakt došel. Ještě jsem poslední lhůtu nezapltil a už nezapltil, neboť jak slyším, pan vojvoda mazovský se Švédem drží. Ať za to o lhůtu přijde, a mně se hotový groš hodí.

Kmitie se dal do smíchu. (Pokračování.)

Pomohly. — Více nikdo na léku nežádá, než aby mu pomohl. Pan Adolf Kollar takové léky nalezl. Píše nám: "Léky jsem obdržel. Mohu říci, že mně velice pomohly. Cítím se lépe od té doby, co jsem jich začal užívat; mám lepší chuť k jídlu a celkem jest mi lépe. Trinerovo Léčivé Víno výborně pomáhá. Též Trinerův Liniment jest velmi dobrým lékem, jenž mi vykonal dobrou službu v bolestech v kříži. Vše odporučuji krajanům tyto léky. Ad. Kollar, Jackson, Min." Trinerovo Léčivé Hořké Víno především vyčistí tělo a pak upraví zažívání, sesílí ústrojí a přivede všechno do pravidelné činnosti. V chorobách žaludku a střev jest to lék všeho odporučení hodný. Cena \$1.00. V lékárnách. Jos. Triner, velkovýrobce léků, 1333-1339 S. Ashland ave., Chicago.

Linimentem nazýváme lék určený k mazání a roztržení na bolestná místa těla. Výtečným jest Trinerův Liniment, který odstraňuje bolesti jistě a rychle. Cena 25 a 50c. poštou 35 a 60c. — Advertisement.

— Můžete být jist, že to ne učiním, naopak líbí se mi vaše smělost. Také to se mi líbí, že jste neváhal zůstaviti majetek svůj, na němž se nepřítel mstíti neobmešká. Je velmi chvalitebná taková láska k otčině.

Kmitie mimovolně počal mluvití blahovolným tonem jako představený k podřízení, nebudaje, že by se slova taková mohla zdáti podivným v ústech šlechtie-konáře, ale mladý pán si tonu toho nepovšimnul, neboť chytře zamžoural očima a odpověděl: — Což pak jsem hloupý? U mne je prvním pravidlem, abych o své nepřítel, neboť to, co Bůh dal, sluší šetřiti. Seděl jsem tise až do vymáčení, až do prodeje. Teprve když jsem celou sklizeň do Prus prodal, jakož i inventáre a všeliký majetek, pomyslil jsem si: "je čas na cestu!" Ať se mi nyní mstí! Ať vezmou, co se jim zlíbí — mohou-li.

— Zůstavil jste jim zajisté půdu, stavení. — Ach, já jen starostenství vonsošské v nájmou držím od vojvody mazovského, a právě mi kontrakt došel. Ještě jsem poslední lhůtu nezapltil a už nezapltil, neboť jak slyším, pan vojvoda mazovský se Švédem drží. Ať za to o lhůtu přijde, a mně se hotový groš hodí.

Kmitie se dal do smíchu. (Pokračování.)

Pomohly. — Více nikdo na léku nežádá, než aby mu pomohl. Pan Adolf Kollar takové léky nalezl. Píše nám: "Léky jsem obdržel. Mohu říci, že mně velice pomohly. Cítím se lépe od té doby, co jsem jich začal užívat; mám lepší chuť k jídlu a celkem jest mi lépe. Trinerovo Léčivé Víno výborně pomáhá. Též Trinerův Liniment jest velmi dobrým lékem, jenž mi vykonal dobrou službu v bolestech v kříži. Vše odporučuji krajanům tyto léky. Ad. Kollar, Jackson, Min." Trinerovo Léčivé Hořké Víno především vyčistí tělo a pak upraví zažívání, sesílí ústrojí a přivede všechno do pravidelné činnosti. V chorobách žaludku a střev jest to lék všeho odporučení hodný. Cena \$1.00. V lékárnách. Jos. Triner, velkovýrobce léků, 1333-1339 S. Ashland ave., Chicago.

Linimentem nazýváme lék určený k mazání a roztržení na bolestná místa těla. Výtečným jest Trinerův Liniment, který odstraňuje bolesti jistě a rychle. Cena 25 a 50c. poštou 35 a 60c. — Advertisement.

— Můžete být jist, že to ne učiním, naopak líbí se mi vaše smělost. Také to se mi líbí, že jste neváhal zůstaviti majetek svůj, na němž se nepřítel mstíti neobmešká. Je velmi chvalitebná taková láska k otčině.

Kmitie mimovolně počal mluvití blahovolným tonem jako představený k podřízení, nebudaje, že by se slova taková mohla zdáti podivným v ústech šlechtie-konáře, ale mladý pán si tonu toho nepovšimnul, neboť chytře zamžoural očima a odpověděl: — Což pak jsem hloupý? U mne je prvním pravidlem, abych o své nepřítel, neboť to, co Bůh dal, sluší šetřiti. Seděl jsem tise až do vymáčení, až do prodeje. Teprve když jsem celou sklizeň do Prus prodal, jakož i inventáre a všeliký majetek, pomyslil jsem si: "je čas na cestu!" Ať se mi nyní mstí! Ať vezmou, co se jim zlíbí — mohou-li.

— Zůstavil jste jim zajisté půdu, stavení. — Ach, já jen starostenství vonsošské v nájmou držím od vojvody mazovského, a právě mi kontrakt došel. Ještě jsem poslední lhůtu nezapltil a už nezapltil, neboť jak slyším, pan vojvoda mazovský se Švédem drží. Ať za to o lhůtu přijde, a mně se hotový groš hodí.

Kmitie se dal do smíchu. (Pokračování.)

Pomohly. — Více nikdo na léku nežádá, než aby mu pomohl. Pan Adolf Kollar takové léky nalezl. Píše nám: "Léky jsem obdržel. Mohu říci, že mně velice pomohly. Cítím se lépe od té doby, co jsem jich začal užívat; mám lepší chuť k jídlu a celkem jest mi lépe. Trinerovo Léčivé Víno výborně pomáhá. Též Trinerův Liniment jest velmi dobrým lékem, jenž mi vykonal dobrou službu v bolestech v kříži. Vše odporučuji krajanům tyto léky. Ad. Kollar, Jackson, Min." Trinerovo Léčivé Hořké Víno především vyčistí tělo a pak upraví zažívání, sesílí ústrojí a přivede všechno do pravidelné činnosti. V chorobách žaludku a střev jest to lék všeho odporučení hodný. Cena \$1.00. V lékárnách. Jos. Triner, velkovýrobce léků, 1333-1339 S. Ashland ave., Chicago.

Linimentem nazýváme lék určený k mazání a roztržení na bolestná místa těla. Výtečným jest Trinerův Liniment, který odstraňuje bolesti jistě a rychle. Cena 25 a 50c. poštou 35 a 60c. — Advertisement.

— Můžete být jist, že to ne učiním, naopak líbí se mi vaše smělost. Také to se mi líbí, že jste neváhal zůstaviti majetek svůj, na němž se nepřítel mstíti neobmešká. Je velmi chvalitebná taková láska k otčině.

Kmitie mimovolně počal mluvití blahovolným tonem jako představený k podřízení, nebudaje, že by se slova taková mohla zdáti podivným v ústech šlechtie-konáře, ale mladý pán si tonu toho nepovšimnul, neboť chytře zamžoural očima a odpověděl: — Což pak jsem hloupý? U mne je prvním pravidlem, abych o své nepřítel, neboť to, co Bůh dal, sluší šetřiti. Seděl jsem tise až do vymáčení, až do prodeje. Teprve když jsem celou sklizeň do Prus prodal, jakož i inventáre a všeliký majetek, pomyslil jsem si: "je čas na cestu!" Ať se mi nyní mstí! Ať vezmou, co se jim zlíbí — mohou-li.

— Zůstavil jste jim zajisté půdu, stavení. — Ach, já jen starostenství vonsošské v nájmou držím od vojvody mazovského, a právě mi kontrakt došel. Ještě jsem poslední lhůtu nezapltil a už nezapltil, neboť jak slyším, pan vojvoda mazovský se Švédem drží. Ať za to o lhůtu přijde, a mně se hotový groš hodí.

Kmitie se dal do smíchu. (Pokračování.)

Pomohly. — Více nikdo na léku nežádá, než aby mu pomohl. Pan Adolf Kollar takové léky nalezl. Píše nám: "Léky jsem obdržel. Mohu říci, že mně velice pomohly. Cítím se lépe od té doby, co jsem jich začal užívat; mám lepší chuť k jídlu a celkem jest mi lépe. Trinerovo Léčivé Víno výborně pomáhá. Též Trinerův Liniment jest velmi dobrým lékem, jenž mi vykonal dobrou službu v bolestech v kříži. Vše odporučuji krajanům tyto léky. Ad. Kollar, Jackson, Min." Trinerovo Léčivé Hořké Víno především vyčistí tělo a pak upraví zažívání, sesílí ústrojí a přivede všechno do pravidelné činnosti. V chorobách žaludku a střev jest to lék všeho odporučení hodný. Cena \$1.00. V lékárnách. Jos. Triner, velkovýrobce léků, 1333-1339 S. Ashland ave., Chicago.

Linimentem nazýváme lék určený k mazání a roztržení na bolestná místa těla. Výtečným jest Trinerův Liniment, který odstraňuje bolesti jistě a rychle. Cena 25 a 50c. poštou 35 a 60c. — Advertisement.

— Můžete být jist, že to ne učiním, naopak líbí se mi vaše smělost. Také to se mi líbí, že jste neváhal zůstaviti majetek svůj, na němž se nepřítel mstíti neobmešká. Je velmi chvalitebná taková láska k otčině.

Kmitie mimovolně počal mluvití blahovolným tonem jako představený k podřízení, nebudaje, že by se slova taková mohla zdáti podivným v ústech šlechtie-konáře, ale mladý pán si tonu toho nepovšimnul, neboť chytře zamžoural očima a odpověděl: — Což pak jsem hloupý? U mne je prvním pravidlem, abych o své nepřítel, neboť to, co Bůh dal, sluší šetřiti. Seděl jsem tise až do vymáčení, až do prodeje. Teprve když jsem celou sklizeň do Prus prodal, jakož i inventáre a všeliký majetek, pomyslil jsem si: "je čas na cestu!" Ať se mi nyní mstí! Ať vezmou, co se jim zlíbí — mohou-li.

— Zůstavil jste jim zajisté půdu, stavení. — Ach, já jen starostenství vonsošské v nájmou držím od vojvody mazovského, a právě mi kontrakt došel. Ještě jsem poslední lhůtu nezapltil a už nezapltil, neboť jak slyším, pan vojvoda mazovský se Švédem drží. Ať za to o lhůtu přijde, a mně se hotový groš hodí.

Kmitie se dal do smíchu. (Pokračování.)

Pomohly. — Více nikdo na léku nežádá, než aby mu pomohl. Pan Adolf Kollar takové léky nalezl. Píše nám: "Léky jsem obdržel. Mohu říci, že mně velice pomohly. Cítím se lépe od té doby, co jsem jich začal užívat; mám lepší chuť k jídlu a celkem jest mi lépe. Trinerovo Léčivé Víno výborně pomáhá. Též Trinerův Liniment jest velmi dobrým lékem, jenž mi vykonal dobrou službu v bolestech v kříži. Vše odporučuji krajanům tyto léky. Ad. Kollar, Jackson, Min." Trinerovo Léčivé Hořké Víno především vyčistí tělo a pak upraví zažívání, sesílí ústrojí a přivede všechno do pravidelné činnosti. V chorobách žaludku a střev jest to lék všeho odporučení hodný. Cena \$1.00. V lékárnách. Jos. Triner, velkovýrobce léků, 1333-1339 S. Ashland ave., Chicago.

Bolesti v zádech

a na stranách rychle mizí, je-li upotřebován

Severův Gothardský olej

(Severa's Gothard Oil). Jest odporučován jako místní prostředek na revmatism, neuralgii, vymknutiny, otoky, naběhlé žlázy, ztuhlé klouby a svaly, křeče a bolesti.

Jest to velmi cenový liečiv.

Ceny: 25 a 50 centů.

Severovy Rodinné Léky koupiti lze všude v lékárnách. Žáděte však výsvoje jméno Severovy. Jiné neberte. Nechce-li vám lékárník pravými Severovými léky posloužiti, objednejte si je přímo od

W. F. SEVERA CO., Cedar Rapids, Iowa.

Pan Štěpán Pláček, z Marietta, N. Y., nám píše: "Trpěl jsem bolestmi v zádech a v loktech po pěti letech a skrotil jsem všechny bolesti. Konečně našel jsem v Severově Gothardském oleji by tu moji pomoc. Znovu jsem mohl choditi a bolest rychle odešla. Mohu také říci, že jsem dostal na bolest v rameni a mohu jej nyní oděrušiti všem, kteří trpí podobnými bolestmi."

RÁNY, — ošetřuje, bez, staré línivé rány, modřiny, vředy a medvědy, skřevy a omeškané rány a léčí

SEVEROVA MAST na rány a bolesti (Severa's Healing Ointment). Cena 25 centů.

DOBŘE PIVO JEST ZNAMENITÝ LÉK

FREMONT BREWING CO.

FREMONT, NEBRASKA.

vyrobí a lahvuje Pilsenské pivo. Co se týče chuti a jakosti, jest nejbližší importovanému.

Součástky tohoto piva, nejlepší slad, dělán z nejlepšího ječmene v našem pivovaru a pravý český žatecký chmel jest používán. Obsahuje 3 procenta líhu a jest doporučován mnohými lékaři.

Cheete-li sobě pochutnati, objednejte sobě jednu bednu.

Commonwealth Life Ins. Co

FRANS NELSON, President

Západní společnost pro západní lid. Pojištění v platnosti za \$10,000,000.00. Nového pojištění získáno v r. 1914 — přes \$4,000,000. Nejspolehlivější společnost v Nebrasce.

ÚŘADOVNY:

724 Omaha National Bank Building

W. J. MANSFIELD, český zástupce. 37-6m

Frank Svoboda

Umělecký závod

POMNÍKOVÝ

Největší sklad pomníků ve Spojených Státech

1215-25 So. 13th Str. OMAHA, NEBR.

Phones: Office: Douglas 1872. Residence: Douglas 5216.

F. DVORÁK, prodává vepř. ART. ROGERS, prod. dobytka. AL. POWELL, prodává ovci.

Dvořák Commission Co.

Telefonujte neb pište nám a dostanete bezodkladnou odpověď. — Tel. So. 607 — Res. Phones: So. 2118 — So. 3780. Room 216 Exchange Bldg., SOUTH OMAHA

J. Jelínek

pekař a cukrář

Výborná zmrzlina. Dorty pro svatby a jiné příležitosti. Objednávky se rychle vyřizují. 3-4.

13. a Vinton ul., Omaha.

Grocery obchod

V CÍLE 1243 JIŘÍ 13. ULICE (každému známý Svadivův lék)

nově upravení a vnově čerstvými zásobami všeho druhu groceries zásobil nový majitel

JOSEF J. SCHNEIDER

Všechny zásoby jsou zaručeny a budují produktivně za ceny tak nízké jaké jsou ve městě. Zboží se dováží a objednávkami možno ušititi též telefonem. Zavolejte Douglas 1